

ի վերայ վերջին հրովարտակին Մարտիրոսի, որ այժմ չերեւի ի միջի: Թերեւս յետոյ էառ Սուլթանն զայն հրովարտակ յետ տալոյ զԳողգոթայն Վրաց, և ջնջելոյ զարձանագրութիւն նորին: Թուական հրովարտակին յայտ առնէ զժամանակն Սարգսի Պատրիարքի, յորում ժամանակի եւս խլրտեցան վիրք, որպէս գրեցաք, այլ թողեալ մեր զայս քննութիւն, հայեացուք ի զիրա դատարանին. զոր էառ Մարտիրոս ըստ մտաց հրովարտակին:

Յաւուր չարաթու ի ՂԾ Շապան ամսոյ՝ ԱՀՎ (1438): Եկն թագաւորական հրովարտակ ի Մէլիք զահր Սէյֆի ապու Սայիտ Մէհմէմէտ չաղմագէ, պահեսցէ Տէր Աստուած զթագաւորութիւն նորա, նորոգեսցէ զամենայն աւուրս զյաղթութիւն նորա, տիրել բովանդակ լայնութեան երկրի ի ծովու և ի ցամաքի. առ մեծապատիւ և պատուական Կուսակալն և մեծ նախարարն Երուսաղէմի եւ Քերքոնի: Յորում զկնի ողջունի և յարգանաց, և կարդալոյ զանուն ողորմածին և գթածին Աստուծոյ՝ ասէ, զիտութիւն լիցի ձեզ, զի մեծ Եպիսկոպոսն Մարտիրոս, որ է Արքեպիսկոպոս ազգին Հայոց, յանդիման եղեւ մեզ աստ յատենի մերում ժողովրդովք ազգին իւրոյ, եւ յայտ արարին թէ էր ի ձեռս իւրեանց Գողգոթայն և սաՀարանք նորին յերուսաղէմ ի Ս. Յարութեան, եւ ազգն Վրաց յախտակեալ են զայն: Եւ զհրովարտակս առաջին թագաւորաց զոր ունէին՝ մատուցին աստ ատենի մերում, յորս ամենեքեան վկայեն թէ՝ Գողգոթայն է սեփական վիճակ ազգին Հայոց, և Վիրք չունին ինչ իրաւունս և յարարերութիւնս ի վերայ այնոցիկ տեղեաց: Ունէին նաեւ օրինաւոր հանրագիր ի դատարանէ տեղւոյն՝ ստորագրութեամբ րազմաց, և զվճիռս ի դենպետաց: Շնորհեցաք զհրովարտակս զայս առ ի դարձուցանել ինքեանց զԳողգոթայն և զսահարանն, թողուլ ի ձեռս նոցա, հաստատել զմուտս նոցա, բնակել անդ և աղօթել ի նմա ըստ վաղեմի սովորութեան իւրեանց, եւ ըստ ամենայնի կատարեալ արդելուլ զազգն Վրաց ի տեղւոջն յայնմանէ, ի կուռելոյ և ի հակառակելոյ ընդ նոսա: Եւ գրեալիք վասն նոցա գիր վճռոյ և յետկար ի դատարանի, չպահանջել միւսանդամ զԳողգոթայն և զսահարանն, չվիճել